AUGUSTINUS. HUGO DE SANCTO VICTORE
12. Jh. Seite 118r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26328
Copyright: Admont, Benediktinerstift

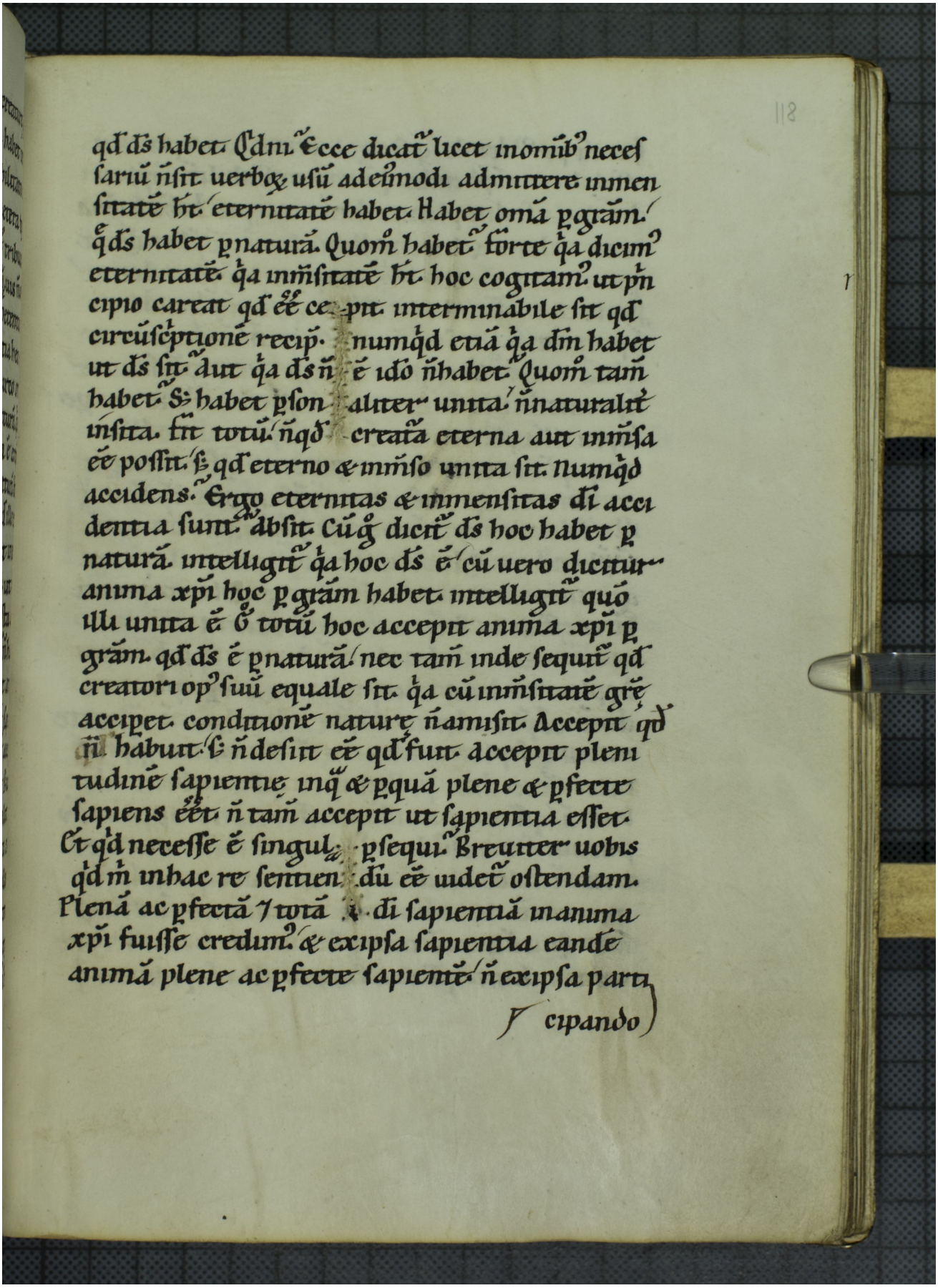

qd ds habet. Qdni. Ecce dicat licet in omib necessariu n sit uerbo usu ad eiusmodi admittere inmensitate ht. eternitate habet. Habet oma p gram. q ds habet p natura. Quom habet. forte qa dicim eternitate. qa inmensitate ht. hoc cogitam ut principio careat qd ee cepit. interminabile sit qd circuscriptione recip. numqd etia qa dm habet ut ds sit. aut qa ds n e ido n habet. Quom tam habet. S habet p son aliter unita. n naturalit insita. fit totu. n qd creata eterna aut inmensa ee possit. s qd eterno & inmenso unita sit. Numqd accidens. Ergo eternitas & inmensitas di accidentia sunt. absit. Cu g dicit ds hoc habet p natura. intelligit qa hoc ds e. cu uero dicitur anima xpi hoc p gram habet. intelligit quo illi unita e. G totu hoc accepit anima xpi p gram. qd ds e p natura. nec tam inde sequit qd creatori op suu equale sit. qa cu inmensitate gre accipet. conditione nature n amisit. Accepit qd n habuit. s n desiit ee qd fuit. accepit plenitudine sapientie inq & p qua plene & pfecte sapiens eet. n tam accepit ut sapientia esset. Et qd necesse e singula psequi. Breuiter uobis qd m in hac re sentien du ee uidet ostendam. Plena ac pfecta 7 tota di sapientia in anima xpi fuisse credim. & ex ipsa sapientia eande anima plene ac pfecte sapiente. n ex ipsa parti

cipando